

1. Mojžíšova 9, 8-17: Bůh řekl Noemu a jeho synům: „Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vaším potomstvem i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobyt看em i s veškerou zemskou zvěří, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře. Ustavuji s vámi svou smlouvu. Už nebude vyhlazeno všechno tvorstvo vodami potopy a nedojde již k potopě, která by zahladila zemi.“ Dále Bůh řekl: „Toto je znamení smlouvy, jež kladu mezi sebe a vás i každého živého tvora, který je s vámi, pro pokolení všech věků: Položil jsem na oblak svou duhu, aby byla znamením smlouvy mezi mnou a zemí. Kdykoli zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, rozpomenou se na svou smlouvu mezi mnou a vámi i veškerým živým tvorstvem, a vody již nikdy nezpůsobí potopu ke zkáze všeho tvorstva. Ukáže-li se na oblaku duha, pohlédnu na ni a rozpomenou se na věčnou smlouvu mezi Bohem a veškerým živým tvorstvem, které je na zemi.“ Řekl pak Bůh Noemu: „Toto je znamení smlouvy, kterou jsem ustavil mezi sebou a veškerým tvorstvem, které je na zemi.“

1. List Petrův 3, 18-22: Vždyť i Kristus dal svůj život jednou provždy za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás přivedl k Bohu. Byl usmrčen v těle, ale obživen Duchem. Tehdy také přišel vyhlásit zvěst duchům ve vězení, kteří neuposlechli kdysi ve dnech Noemových. Tenkrát Boží shovívavost vyčkávala s trestem, pokud se stavěl koráb, v němž bylo z vody zachráněno jenom osm lidí. To je předobraz křtu, který nyní zachraňuje vás. Nejde v něm zajisté o odstranění tělesné špíny, nýbrž o dobré svědomí, k němuž se před Bohem zavazujeme – na základě vzkříšení Ježíše Krista, jenž jest na pravici Boží, když vstoupil do nebe a podřídil si anděly a vlády a mocnosti.

Marek 1, 9-15: V těch dnech přišel Ježíš z Nazareta v Galileji a byl v Jordánu od Jana pokřtěn. Vtom, jak vystupoval z vody, uviděl nebesa rozevřená a Ducha, který jako holubice sestupuje na něj. A z nebe se ozval hlas: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil.“ A hned ho Duch vyvedl na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a satan ho pokoušel; byl mezi dravou zvěří a andělé ho obsluhovali. Když byl Jan uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a kázal Boží evangelium: „Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“

Smlouva a křest

Slovo ‚smlouva‘ je od slovesa smlouvat. Pán Bůh s námi ale nesmlouvá. Obsahem Boží smlouvy s lidmi je jeho slib, jeho závazek vůči (k) nám. A my jsme do toho závazku přizváni, bez násilí a nátlaku. To už snad dnes víme, a že to církev v historii porušovala, je smutnou pravdou. Noe je nám výborným příkladem: Poslechne a staví loď - dost nepochopitelně na kopci - netuší proč. Podřizuje se dobrovolně. Věří a spoléhá na to, že poslouchat Pána Boha je pro život správné.

Ježíš přichází za bratrancem Janem, zvaným Křtitel, ze svého domova v Nazaretu dolů k Jeruzalému. Chce na vlastní uši slyšet Janovo učení, a pak se nechat pokřtít. Při něm prožije zážitek víry dalekosáhlého významu, který nedokázal v té chvíli zcela pochopit, ale zásadně ho ovlivnil pro další životní cestu. Ježíšův křest nezůstal jen jednorázovým prožitkem, na který by se po letech vzpomínalo. Ježíšovi následně změnil život, a to naprosto zásadně. Hned po křtu se vypravil na poušť, do samoty, aby s Pánem Bohem hledal správné pochopení, co pro něj bude znamenat, že je Bohem osloven jako milovaný Syn. Bůh si ho vyvolil a nabídl mu zvláštní životní úkol, poslání.

Každý, kdo se rozhodne pro křest, netuší přesně, co to pro jeho další život bude znamenat. Jestli také zaslechne „ty jsi můj milovaný, syn (milovaná dcera), tebe jsem si také vyvolil. Jestli se jeho rozhodování, myšlení a jednání – jeho život – také změní, nebo ne.

Vstupujeme do postní doby, kdy máme všichni, kdo víru v Boha nějak hledáme a žijeme, se vypravit „na poušť“ s Ježíšem. Věnovat čas o samotě, v ústraní a klidu rozhovoru s Pánem Bohem. Utřídit si svůj život s vědomím, že jsme Boží milovaní synové a dcery. Přesvědčovat se, že Boží závazek vůči nám znamená nabídku smysluplného života, i když nebude jen úspěšný, radostný a pohodový. Že i nás bude kde co od poslušnosti Božích rad a návodů odvádět. Budeme různě pokoušeni a žít i mezi dravou zvěří. Ale nikdy nebudeme sami, budeme mít kolem sebe pomocníky – dobré lidi (anděly) a Pána Ježíše, který vzkříšením (vítězstvím nad smrtí) vstoupil do nebe, má moc a podřídil si anděly a vlády a mocnosti. Jinak řečeno: Sestupuje do těch **nejhlubších** (nejtajnějších) životních situací a zkušeností člověka, o kterých nikdo jiný nemá tušení. Kristus vládne nad všemi myslitelnými oblastmi života, které kdy přicházely, přicházejí a budou přicházet v úvahu. Prostě vyzná se v nás, mnohem lépe než my sami.

A tak nás může povolávat ke službě v církvi i mimo ni, a ta služba (práce, jakákoli pomoc) nemá mít za cíl kariérní stoupaní, nebo pohodlný život „za pecí“ s plnou peněženkou. Má být službou a pomocí lidem. Nebude to jen snadné a bez osobní oběti. Ale platí: Hledejte Boží království a všechno ostatní vám bude přidáno. Amen.

